

Η οσία πόρνη. Το θαύμα της μετάνοιας (Μοναχός Μωυσής αγιορείτης)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 4 Απριλίου, 2009

Πριν 1.400 χρόνια μια κοπέλα, μόλις δώδεκα ετών, κάπου στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, μπλέκεται στα δίχτυα του αγοραίου έρωτα. Δίνεται με σώμα και ψυχή στην πτώση, στην αμαρτία, στη φθορά.

Η σαρκολατρεία, η ηδονοθηρία, η ακόρεστη λαγνεία την κατακυριεύουν πολύ νωρίς. Επί δεκαεπτά ολόκληρα χρόνια ζούσε αχόρταγα αυτή τη ζωή δίχως αναστολές, ντροπές, επιφυλάξεις, ενοχές και τύψεις. Θεωρούσε τον εαυτό της ελεύθερο, ανεξάρτητο, ανεξέλεγκτο και ακατανίκητο. Θαύμαζε την ωραιότητά της, τα πλούτη της, τις κατακτήσεις της και την προκλητικότητά της.

Ένα θαυμαστό σημείο που της συνέβη στα Ιεροσόλυμα και δεν μπορούσε να εισέλθει στο ναό την έκανε να γονατίσει, να δακρύσει, να θυμηθεί την αθωότητα των παιδικών της χρόνων. Άρχισε να κλαίει. Άρχισε η μεταστροφή της. Η φιλόσαρκη γίνεται ξαφνικά φιλόθεη. Μεταμορφώνεται, ξεμασκοφορεί, φιλοκαλεί, ανασταίνεται. Στην καρδιά της, μετά από αυτή την απρόσμενη υπαρξιακή αλλαγή, κυριαρχεί ο θεός έρωτας. Η ζωή της λαμβάνει βαθύ νόημα. Πρόκειται για μια ηρωίδα, μάρτυρα και οσία.

Αναχωρεί για την έρημο, την πέραν του Ιορδάνου, αποφασιστικά και ανυποχώρητα. Οι λογισμοί επιστροφής στην πρότερη ζωή δεν την αφήνουν να ησυχάσει ούτε για ένα λεπτό. Τυραννιέται από τους σφοδρούς κι αισχρούς λογισμούς επί δεκαεπτά χρόνια. Όσα χρόνια ζούσε στην αμαρτία. Κόντεψε ν' απελπιστεί. Έγινε ένας σκελετός από τη νηστεία. Κυκλοφορούσε σαν ένα αγρίμι της ερήμου. Η αφιλόξενη έρημος, η ξένη γη, πέτρες και σπηλιές υπήρξαν κατοικίες. Έζησε άλλα είκοσι τρία χρόνια δίχως τον φοβερό πόλεμο των λογισμών. Εξαϋλώθηκε. Η περίφημη πόρνη έγινε η μεγαλύτερη ασκήτρια όλων των αιώνων.

Ο αββάς Ζωσιμάς ιεραποδημώντας μια Σαρακοστή στην έρημο είδε μια σκιά περιπλανώμενη. Όταν αντελήφθη ότι ήταν μια γυναίκα, κάλυψε με το ιμάτιό του τη γύμνια της και πληροφορήθηκε με συγκίνηση τη θαυμαστή ζωή της. Επιστρέφοντας την κοινώνησε. Μετά ένα έτος τη βρήκε νεκρή. Σ' ένα κεραμίδι είχε σημειώσει ότι

ανεπαύθη μόλις κοινωνήσει.

Η αμαρτία δεν είναι απλά η παράβαση του νόμου, αλλά έλλειψη αγάπης στον Θεό. Η αμαρτία φαντάζει πάντα πολύ ωραία, λίαν ελκυστική και σαγηνευτική. Συλλαμβάνεται στο νου, αποδέχεται και διαπράττεται. Η αμαρτία συνηθίζει να στερεί τη μακάρια γαλήνη της ψυχής. Η συννεφιά που προηγείται της αμαρτίας, μετά τη διάπραξή της υποχωρεί και ο άνθρωπος βλέποντας τη γυμνότητά του στενοχωρείται, θλίβεται κι έχει τύψεις. Η ουρά του διαβόλου επεμβαίνει, ώστε ο άνθρωπος ν' απογοητευτεί και να μη θέλει να μετανοήσει.

Ο μέγας ψυχοανατόμος, όσιος Ιωάννης της Κλίμακος, όρισε με καταπληκτική σαφήνεια τα στάδια της αμαρτίας: Προσβολή, συνδυασμός, συγκατάθεση, αιχμαλωσία, πάλη, πάθος. Το πάθος γίνεται συνήθεια αγαπητή και χρόνια που παρασύρει τον άνθρωπο δίχως αντιστάσεις. Η αμαρτία σκοτίζει τον άνθρωπο. Σήμερα θεωρείται αδιάφορα, έχει γίνει κανόνας, ο άνθρωπος νομίζει πως κάνοντας ό,τι θέλει είναι και ελεύθερος. Όποιος νόμος και αν ψηφισθεί, η αμαρτία δεν θα παύσει να είναι αμαρτία και να ενοχλεί την ψυχή κάθε τίμιου, σοβαρού κι ευσυνείδητου ανθρώπου. Φθάσαμε το αφύσικο να το λέμε φυσικό και το παράλογο λογικό. Αποτέλεσμα της αμαρτίας: αποξένωση, απομόνωση, κενό, μοναξιά, απόγνωση και στενοχώρια.

Η οσία Μαρία συνδράμει στοργικά στη μεταστροφή όλων. Απέτυχε ως πόρνη και νίκησε ως ασκήτρια. Πρόκειται για τρομερά γενναία γυναίκα. Εμπνέει. Συνεγείρει τους αμαρτωλούς. Μη φοβάται κανείς τις λέξεις αλλά τις ανειρήνευτες πράξεις. Τελειώνει η Σαρακοστή και η Αλεξανδρινή Μαρία μας σκουντά να προχωρήσουμε άφοβα. Μας παρακινεί προς επαναπροσανατολισμό και να μας πει εμπιστευτικά πως και οι πόρνες μπορούν να θέλουν να γίνουν όσιες...

(Πηγή: Εφημερίδα "Μακεδονία" 13/4/2008)